

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

ФІЛОСОФСЬКО-МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ІМІДЖУ МАЙБУТНЬОГО СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА

Размолодчикова І. В.

ДВНЗ «Криворізький державний педагогічний університет», Україна

В умовах глобалізації інформаційного простору та його безперервного збільшення сучасний фахівець високої кваліфікації не може бути спеціалістом лише вузького профілю. Від нього вимагається гнучкість та системність мислення, висока загальна культура, інтелігентність, уміння відбирати інформацію та мати здатність до самоосвіти [2, с. 3].

Соціальний педагог – відносно нова професія в Україні, виникнення якої було покликано розв'язати виниклі об'єктивні суперечності початку 90-х років ХХ століття: між об'єктивно існуючими новими проблемами суспільства через маргінальні процеси перебудови державного устрою, що спричинили зміни у соціальному, економічному, політичному житті суспільства, і неспроможністю держави за допомогою чинної соціальної політики, існуючих соціальних інститутів, представників професійних груп, вирішити ці проблеми, що негативно вплинули на життєдіяльність окремих категорій суспільства; між потребою суспільства у забезпеченні допомоги в соціалізації певних категорій населення (зокрема, й таких, що не існували раніше; безхатченки, безробітні, трудові мігранти тощо), неспроможних через причини об'єктивного і суб'єктивного характеру до самостійного подолання проблем у соціалізації і відсутністю соціальних інститутів, професійних груп, покликаних забезпечити таку допомогу в адаптації до нових умов; між потребою у створенні належних умов для забезпечення соціального виховання підростаючого покоління і відсутністю системної скоординованої роботи всіх виховних інститутів в цьому напрямі.

Соціальний педагог, як представник нової професії, виявився тим «рятівним кругом», за який схопилася держава, сподіваючись на вирішення соціальних проблем, а також суспільство в надії на реальну допомогу в розв'язанні власних проблем [1, с. 10].

В останні роки професія «соціальний педагог» набуває все більшого значення у житті нашого суспільства. Саме в перехідний період постійних суспільних потрясінь та криз, соціальні педагоги є вельми потрібними, особливо для роботи з молоддю та дітьми, на яких ці потрясіння мають найтяжчий вплив.

Підготовка кваліфікованих фахівців, спроможних провадити соціально-педагогічну діяльність на високому рівні, здійснювати допомогу та підтримку незахищених верств населення, є важливим завданням вищих навчальних закладів. Фахівець, який вміє презентувати себе, знайти спільну мову з іншими, викликати почуття довіри, має володіти засобами створення власного професійного позитивного іміджу.

Сучасні умови життя вимагають від професіонала постійного самовдосконалення, набуття умінь і навичок, створення в процесі навчання відповідного часові професійного іміджу.

У рамках філософсько-методологічного підходу можна орієнтуватися на наступне визначення іміджу.

Імідж – феномен символічної реальності, мета або результат дій, направлених на виявлення та презентацію цільової аудиторії (адресному суб'єкту спілкування) певних якостей, які відображають якість суб'єкта в умовах ділової або масової комунікації.

Психологічний словник пов'язує поняття «імідж» та «образ»: «Імідж – (англ. Image – образ), – що склався в масовому уявленні і має характер стереотипу, емоційно забарвлений образ когось-небудь або чого-небудь...».

Соціологічний енциклопедичний словник дає два визначення терміну «імідж» (від англ. Image – образ, уявлення):

1. Зовнішній вигляд створюваний суб'єктом з метою викликати певне враження, думку, ставлення в інших.

2. Сукупність якостей, які пропагуються рекламою, модою, традиціями і т. ін. з метою викликати певні реакції відносно до нього.

Політичний словник тлумачить поняття «імідж» у широкому та вузькому розумінні: розповсюджене уявлення про характер того чи іншого об'єкта або цілеспрямовано сформований образ-уявлення, який наділяє об'єкт додатковими цінностями (соціальними, політичними, соціально-психологічними, естетичними і т. д.).

Отже, у структурі формування професійного іміджу майбутнього соціального педагога слід виділити особистісні характеристики, які створюють імідж (образ) фахівця і є оптимальними для даного професійного профілю; духовна і моральна культура, взаємодія з людьми на основі згоди і взаєморозуміння, володіння творчими інноваційними методиками і технологіями, творче самовираження, слідування соціально-позитивним зразкам поведінки, самоактуалізація та самоосвіта, вміння використовувати знання в нових умовах, швидко орієнтуватися в

інформаційному просторі, володіти навичками підвищення власної стресостійкості, мати власний життєвий стиль.

Література

1. Васильєва М. П. Партнерська взаємодія у підготовці майбутніх соціальних педагогів / М. П. Васильєва // Підготовка соціальних педагогів на засадах партнерства: матеріали науково-практичної конференції / За ред. М. П. Васильєвої. – Харків : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2015. – 144 с.
2. Культурологія: теорія та історія культури: [навч. посібн.] / За заг. ред. І. І. Тюрменко. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 370 с.
3. Митина Л. М. Имидж и культура общения / Л. М. Митина. – М.: Флинта, 1998. – 200 с.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ У ПРОЦЕСІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВНЗ

Ребенок В. М.

Чернігівський національний педагогічний університет імені Т. Г. Шевченка, Україна

Реалії сьогодення вимагають розробки більш динамічного та гнучкого підходу до визначення змісту, цілей і завдань навчання, добору методів навчання, організаційних форм та засобів навчання, який був би спроможним розв'язати проблему забезпечення господарства країни висококваліфікованими педагогічними кадрами. Сьогодні важко уявити освічену людину, фахівця у будь-якій галузі знань без вміння використовувати інформаційні технології для розв'язування виробничих, наукових чи педагогічних проблем. Одним із пріоритетних напрямів та завдань інформатизації освіти в Україні є вдосконалення системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації педагогічних кадрів у напрямі використання засобів інформаційних технологій у навчальному процесі та власній професійній діяльності.

Загальні цілі професійної підготовки майбутнього учителя знаходять своє відображення в освітньо-кваліфікаційній характеристиці учителя професійної освіти. Освітньо-кваліфікаційна характеристика фахівця є державним документом, який вказує на професійне призначення фахівця і визначає науково-обґрунтований і деталізований перелік знань, умінь і навичок, якими повинен володіти фахівець певного профілю у відповідності із запитами, які висуваються суспільством [3, с. 185].

Впровадження нових інформаційних технологій в навчальний процес породжує ряд проблем, які стосуються змісту, методів, організаційних форм і засобів навчання, гуманітаризації освіти та гуманізації навчального процесу, інтеграції навчальних предметів і фундаменталізації знань, підготовки і удосконалення кваліфікації педагогічних кадрів, створення системи неперервної освіти, зокрема, системи самоосвіти і самовдосконалення майбутніх учителів, яка забезпечувала б оволодіння ними основами сучасної інформаційної культури. Звідси випливає необхідність розробки і побудови цілісної системи професійної підготовки майбутніх учителів до використання інформаційної технології в навчальному процесі, який включає весь комплекс навчальних дисциплін з відповідно побудованим змістом, сукупністю методів, організаційних форм і засобів навчання, орієнтованих на широке використання сучасної інформаційної технології в навчальному процесі та забезпечує методологічну, спеціальну й методичну підготовку учителя в нерозривному зв'язку з формуванням основ інформаційної культури та підготовкою до практичного використання нової інформаційної технології в своїй професійній діяльності, а також здатність, готовність і можливість до постійної самоосвіти і самовдосконалення [1, с. 43].

Процес навчання у педагогічному вищому навчальному закладі є одночасно дидактичним і психологічним. Найтісніше об'єднання засвоєння знань, формування професійних навичок і вмінь, наукового пошуку, розвитку вищих розумових якостей майбутніх учителів професійної підготовки, активізації їх пізнавальної діяльності реалізується у навчальному процесі шляхом здійснення міжпредметних зв'язків.

Нові можливості у формуванні майбутніх учителів професійної підготовки інтелектуальної рефлексії з'являються, перш за все, завдяки тому, що використання комп'ютера надає можливість наочно представити студентам, до чого призводить кожна їхня дія [2, с. 37].

Систематичне та педагогічно доцільне використання під час аудиторних занять мультимедійних засобів сприяє вдосконаленню сенсомоторної сфери майбутніх учителів, розвиває їх зорову і слухову чутливість. Поряд з цим використання інформаційних технологій сприяє розвитку перцептивної уваги. Окремі властивості зорових і слухових подразників та їх комплексний вплив на психіку людини обумовлюють виникнення мимовільної уваги, її стійкості та зосередженості. Використання комп'ютерних засобів навчання дозволяє збільшити обсяг аудіовізуальної інформації для засвоєння